

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

4. září 2014*

„Řízení o předběžné otázce — Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 1896/2006 — Řízení o evropském platebním rozkazu — Absence účinného doručení — Účinky — Evropský platební rozkaz prohlášený za vykonatelný — Odpor — Přezkum ve výjimečných případech — Lhůty“

Ve spojených věcech C-119/13 a C-120/13,

jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podané rozhodnutími Amtsgericht Wedding (Německo), ze dne 7. ledna a 5. února 2013, došlými Soudnímu dvoru dne 14. března 2013, v řízeních

eco cosmetics GmbH & Co. KG

proti

Virginii Laetitií Barbaře Dupuy (C-119/13),

a

Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. mbH

proti

Tetyaně Bonchyk (C-120/13),

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení M. Ilešič, předseda senátu, C.G. Fernlund, A. Ó Caoimh, C. Toader (zpravodajka) a E. Jarašiūnas, soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za V. L. B. Dupuy M. Stawska-Höbel, Rechtsanwältin,

— za německou vládu T. Henzem a J. Kemper, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: němčina.

— za řeckou vládu F. Dedousi a M. Skorila, jako zmocněnkyněmi,
— za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s L. D’Asciou, avvocato dello Stato,
— za Evropskou komisi A.-M. Rouchaud-Joët a B. Eggers, jako zmocněnkyněmi,
po vylischnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 9. dubna 2014,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce se týkají výkladu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu (Úř. věst. L 399, s. 1).
- 2 Tyto žádosti byly předloženy v rámci dvou sporů, a to na jedné straně mezi společnostmi eco cosmetics GmbH & Co. KG (dále jen „eco cosmetics“), se sídlem v Německu, a pí Dupuy, s bydlištěm ve Francii, a na druhé straně mezi společnostmi Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. mbH, se sídlem v Rakousku, a pí Bonchuk, s bydlištěm v Německu, ve věci řízení o evropském platebním rozkazu.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Body 13, 19 a 23 až 25 odůvodnění nařízení č. 1896/2006 zní následovně:
„(13) V návrhu na vydání evropského platebního rozkazu by žalobce měl být povinen uvést informace, které jsou postačující k jasnému určení nároku a jeho odůvodnění, aby byl žalovaný s to si na základě těchto informací zvolit, zda podá odpor nebo nebude nárok popírat.
[...]
(19) Vzhledem k rozdílům mezi členskými státy, pokud jde o pravidla občanského soudního řízení, a zejména pravidla pro doručování písemností, je nezbytné stanovit konkrétní a podrobnou definici minimálních norem, které by měly v souvislosti s evropským platebním rozkazem platit. Zejména, pokud jde o splnění těchto norem, nelze považovat za dostatečný jakýkoli způsob doručení evropského platebního rozkazu, který se opírá o právní domněnku.
[...]
(23) K podání odporu může žalovaný použít vzorového formuláře uvedeného v tomto nařízení. Soudy by však měly zohledňovat i jiné písemné formy odporu, jsou-li jasně vyjádřeny.
(24) Podáním odporu ve lhůtě by mělo být řízení o evropském platebním rozkazu ukončeno, což by mělo vést k automatickému převedení věci do běžného občanského soudního řízení, pokud žalobce výslovně nepožádá, aby v takovém případě řízení skončilo. Pro účely tohoto nařízení by se pojem „běžné občanské soudní řízení“ neměl nezbytně vykládat ve významu, který má podle vnitrostátního práva.“

- (25) Po uplynutí lhůty k podání odporu by žalovaný měl mít v některých výjimečných případech právo požádat o přezkum evropského platebního rozkazu. Přezkum prováděný ve výjimečných případech by neměl znamenat, že je žalovanému poskytnuta další příležitost podat odpor. Během přezkumného řízení by se podstata nároku neměla hodnotit nad rámec důvodů vyplývajících z výjimečných okolností, na které se žalovaný odvolává. Jiné výjimečné okolnosti by mohly zahrnovat situaci, kdy je evropský platební rozkaz založen na nepravdivých informacích uvedených ve formuláři návrhu.“
- 4 V bodě 27 odůvodnění uvedeného nařízení se uvádí, že „[...] by se postupy pro výkon evropského platebního rozkazu [měly] i nadále řídit vnitrostátním právem.“
- 5 Článek 1 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1896/2006 stanoví:
- „Účelem tohoto nařízení je:
- a) zavedením řízení o evropském platebním rozkazu zjednodušit a urychlit soudní řízení týkající se nesporných peněžních nároků v přeshraničních případech a snížit náklady na ně.“
- 6 Článek 6 uvedeného nařízení, nadepsaný „Soudní příslušnost“, v odstavci 1 stanoví:
- „Pro účely použití tohoto nařízení se příslušnost soudu určí v souladu s příslušnými pravidly práva Společenství, zejména s nařízením [Rady] (ES) č. 44/2001 [ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1)].“
- 7 Článek 12 odst. 3 a 5 nařízení č. 1896/2006 zní takto:
- „3. V evropském platebním rozkazu bude žalovaný poučen, že má možnost
- a) zaplatit žalobci částku uvedenou v rozkazu,
- nebo
- b) napadnout rozkaz podáním odporu u soudu původu do 30 dnů ode dne, kdy mu byl rozkaz doručen.
- [...]
5. Soud zajistí, aby byl rozkaz žalovanému doručen v souladu s vnitrostátním právem způsobem, který splňuje minimální normy stanovené v člancích 13, 14 a 15.“
- 8 Článek 13 nařízení č. 1896/2006, nadepsaný „Doručení s dokladem o přijetí žalovaným“, stanoví:
- „Evropský platební rozkaz může být žalovanému doručen v souladu s vnitrostátními právními předpisy státu, v němž je doručován, některým z těchto způsobů:
- a) osobní doručení, při němž žalovaný podepíše potvrzení o přijetí s uvedením data přijetí;
- b) osobní doručení, při němž příslušná osoba, která doručení uskutečnila, podepíše dokument, v němž uvede, že žalovaný dokument přijal nebo odepřel přijetí bez jakéhokoli oprávněného důvodu, a datum doručení;
- c) doručení poštou, při němž žalovaný podepíše a odešle zpět potvrzení o přijetí s uvedením data přijetí;

d) doručení elektronickými prostředky, jako je fax nebo elektronická pošta, při němž žalovaný podepíše a odešle zpět potvrzení o přijetí s uvedením data přijetí.“

9 Článek 14 odst. 1 a 2 tohoto nařízení, nadepsaný „Doručení bez dokladu o přijetí žalovaným“, stanoví:

„1. Evropský platební rozkaz může být také doručen žalovanému v souladu s vnitrostátními právními předpisy státu, v němž je doručován, některým z těchto způsobů:

- a) osobní doručení na osobní adresu žalovaného osobám, které žijí ve stejné domácnosti jako žalovaný nebo jsou tam zaměstnány;
- b) v případě, že žalovaný je osobou samostatně výdělečně činnou nebo právnickou osobou, osobní doručení na obchodní adresu žalovaného osobám, které žalovaný zaměstnává;
- c) uložení rozkazu v poštovní schránce žalovaného;
- d) uložení rozkazu na poště nebo u příslušných veřejných orgánů a vložení písemného oznámení o tomto uložení do poštovní schránky žalovaného za předpokladu, že je dokument v písemném oznámení jasně označen jako dokument soudu nebo že je v dokumentu poukázáno na to, že doručení se na základě uvedeného oznámení pokládá za uskutečněné a že počínají běžet lhůty;
- e) doručení poštou bez dokladu podle odstavce 3, pokud má žalovaný adresu v členském státě původu;
- f) doručení elektronickými prostředky s automatickým potvrzením o doručení za předpokladu, že žalovaný s tímto způsobem doručení výslovně souhlasil předem.

2. Pro účely tohoto nařízení není doručení podle odstavce 1 přípustné, pokud není adresa žalovaného známa s jistotou.“

10 Článek 15 téhož nařízení, nadepsaný „Doručení zástupci“, zní takto:

„Rozkaz lze doručit podle článků 13 nebo 14 i zástupci žalovaného.“

11 Článek 16 nařízení č. 1896/2006 zní:

„1. Proti evropskému platebnímu rozkazu může žalovaný podat odpor u soudu původu za použití vzorového formuláře F uvedeného v příloze VI, který obdrží spolu s evropským platebním rozkazem.

2. Odpor musí být odeslán do 30 dnů od doručení rozkazu žalovanému.

3. Žalovaný v odporu uvede, že nárok popírá, aniž by musel uvádět důvody.

[...]“

12 Článek 17 odst. 1 uvedeného nařízení uvádí:

„Je-li odpor podán ve lhůtě stanovené v čl. 16 odst. 2, pokračuje řízení před příslušnými soudy členského státu původu podle pravidel běžného občanského soudního řízení, pokud žalobce výslovně nepožádal, aby v takovém případě řízení skončilo.

[...]“

13 Článek 18 téhož nařízení, nadepsaný „Vykonatelnost“, stanoví:

1. Pokud ve lhůtě stanovené v čl. 16 odst. 2, s přihlédnutím k přiměřené době pro doručení odporu, nebyl soudu původu doručen žádný odpor, prohlásí soud původu neprodleně evropský platební rozkaz za vykonatelný, k čemuž použije vzorový formulář G uvedený v příloze VII. Soud ověří datum doručení.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, řídí se formální požadavky na vykonatelnost právem členského státu původu.

3. Soud zašle vykonatelný evropský platební rozkaz žalobci.“

14 Článek 20 nařízení č. 1896/2006, nadepsaný „Přezkum ve výjimečných případech“, stanoví:

„1. Po uplynutí lhůty stanovené v čl. 16 odst. 2 má žalovaný právo požádat o přezkum evropského platebního rozkazu u příslušného soudu v členském státě původu, pokud

a) i) byl platební rozkaz doručen některým ze způsobů uvedených v článku 14

a

ii) doručení nebylo provedeno dostatečně včas, aby bylo žalovanému umožněno připravit si obhajobu, a to bez jakéhokoli zavinění z jeho strany

nebo

b) žalovaný nemohl popřít nárok z důvodu vyšší moci nebo mimořádných okolností, které nezavinil, pokud v obou případech jedná neprodleně.

2. Po uplynutí lhůty stanovené v čl. 16 odst. 2 má žalovaný rovněž právo požádat o přezkum evropského platebního rozkazu u příslušného soudu v členském státě původu, pokud byl platební rozkaz s ohledem na požadavky stanovené tímto nařízením zjevně vydán chybně nebo z důvodu jiných výjimečných okolností.

3. Pokud soud odmítne žádost žalovaného s odůvodněním, že není splněn žádný z důvodů pro přezkum uvedených v odstavcích 1 a 2, zůstává evropský platební rozkaz v platnosti.

Pokud soud rozhodne, že přezkum je oprávněný na základě některého z důvodů uvedených v odstavcích 1 a 2, je evropský platební rozkaz od počátku neplatný.“

15 Článek 21 odst. 1 uvedeného nařízení stanoví:

„Aniž jsou dotčena ustanovení tohoto nařízení, řídí se vykonávací řízení právem členského státu výkonu.

Evropský platební rozkaz, který se stal vykonatelným, se vykonává za týchž podmínek jako vykonatelné rozhodnutí vydané v členském státě výkonu.“

16 Článek 26 téhož nařízení, nadepsaný „Vztah k vnitrostátnímu procesnímu právu“, zní takto:

„Veškeré procesní otázky, jež nejsou konkrétně upraveny tímto nařízením, se řídí vnitrostátním právem.“

Německé právo

- 17 V německém právu upravuje občanský soudní řád (Zivilprozessordnung) řízení ve věci platebního rozkazu.

Spory v původních řízeních a předběžné otázky

Věc C-119/13

- 18 eco cosmetics, společnost založená podle německého práva, podala k předkládajícímu soudu návrh na vydání evropského platebního rozkazu vůči pí Dupuy s bydlištěm ve Francii.
- 19 Dne 22. března 2010 vyhověl Amtsgericht Wedding (okresní soud ve Wedding) v souladu s článkem 12 nařízení č. 1896/2006 uvedenému návrhu a vydal požadovaný evropský platební rozkaz, který následně doručil mezinárodním doporučeným dopisem s potvrzením o přijetí. Jak vyplývá z potvrzení o přijetí, tento rozkaz byl doručen dne 31. března 2010 na adresu uvedenou společností eco cosmetics. Potvrzení o přijetí neobsahuje žádné jiné údaje o doručení.
- 20 Dne 20. května 2010 prohlásil předkládající soud uvedený rozkaz za vykonatelný.
- 21 Dopisem svého právního zástupce ze dne 28. července 2010 napadla pí Dupuy dotýčný platební rozkaz. Dopisem ze dne 5. srpna 2010 předkládající soud oznámil, že odpor byl podán po lhůtě a že v tomto stadiu bylo pouze možné požádat o přezkum podle článku 20 nařízení č. 1896/2006.
- 22 O dva měsíce později podala pí Dupuy dopisem ze dne 7. října 2010 žádost o přezkum, aniž se k věci blíže vyjádřila. O šest měsíců později dotýčná svou žádost o přezkum dopisem svého právního zástupce ze dne 13. dubna 2011 odůvodnila.
- 23 Paní Dupuy zejména tvrdí, že vůči ní vydaný evropský platební rozkaz jí nebyl nikdy doručen. Uvádí, že byt na adrese uvedené společností eco cosmetics opustila v říjnu 2009 a že se o zmíněném platebním rozkazu dozvěděla až prostřednictvím své banky dne 23. července 2010.

Věc C-120/13

- 24 Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. mbH, banka založená podle rakouského práva, podala k předkládajícímu soudu návrh na vydání evropského platebního rozkazu vůči pí Bonchyk s bydlištěm v Německu.
- 25 Dne 2. září 2010 Amtsgericht Wedding vydal požadovaný evropský platební rozkaz a dvakrát se jej marně pokusil doručit poštou na adresy uvedené zmíněnou bankou.
- 26 Tatáž banka následně uvedla další adresu, na kterou byl dotýčný evropský platební rozkaz doručen uložením v poštovní schránce dne 1. února 2011.
- 27 Dne 10. března 2011 prohlásil Amtsgericht Wedding uvedený rozkaz za vykonatelný.
- 28 Faxem ze dne 1. června 2011 napadla pí Bonchyk vůči ní vydaný evropský platební rozkaz. Tvrdila, že se o existenci dotýčného rozkazu dozvěděla čirou náhodou a že od roku 2009 již na adrese, na kterou byl uvedený rozkaz doručen, nebydlí.

- 29 Dopisem ze dne 17. června 2011 Amtsgericht Wedding oznámil pí Bonchyk, že její odpor byl podán po lhůtě a že v tomto stadiu bylo pouze možné požádat o přezkum podle článku 20 nařízení č. 1896/2006. Dopisem svého právního zástupce ze dne 24. června 2011 podala dotyčná žádost o přezkum.
- 30 Za těchto okolností se Amtsgericht Wedding rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky, jejichž znění je ve věcech C-119/13 a C-120/13 totožné, až na druhou předběžnou otázku, která byla položena pouze ve věci C-119/13:
- „1) Je nutné vykládat nařízení [...] č. 1896/2006 [...] v tom smyslu, že žalovaný může požádat o soudní přezkum evropského platebního rozkazu i v případě, že mu platební rozkaz nebyl doručen či byl doručen neúčinně? Lze v takovém případě obdobně vycházet zejména z čl. 20 odst. 1 nebo z čl. 20 odst. 2 nařízení č. 1896/2006?
- 2) V případě, že bude na první otázku odpovězeno kladně:
- Musí žalovaný v případě, že mu platební rozkaz nebyl doručen či mu byl doručen neúčinně, dodržovat ve své žádosti o přezkum časová omezení? Je v takovém případě třeba vycházet zejména z čl. 20 odst. 3 nařízení č. 1896/2006?
- 3) Dále v případě kladné odpovědi na první otázku:
- Jaký je procesně právní následek úspěšnosti žádosti o přezkum? Lze v takovém případě obdobně vycházet zejména z čl. 20 odst. 3 nebo z čl. 17 odst. 1 nařízení č. 1896/2006?“
- 31 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 8. dubna 2013 byly věci C-119/13 a C-120/13 spojeny pro účely písemné i ústní části řízení, jakož i pro účely rozsudku.

K předběžným otázkám

K první otázce

- 32 Úvodem je třeba připomenout, že v rámci postupu spolupráce mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem zavedeného článkem 267 SFEU přísluší Soudnímu dvoru poskytnout vnitrostátnímu soudu užitečnou odpověď, která mu umožní rozhodnout spor, jenž mu byl předložen. Z tohoto hlediska Soudnímu dvoru přísluší případně přeformulovat otázky, které jsou mu položeny. Úkolem Soudního dvora je totiž vyložit všechna ustanovení unijního práva, která vnitrostátní soudy potřebují pro rozhodnutí o sporech, které projednávají, i pokud nejsou tato ustanovení výslovně zmíněna v otázkách položených těmito soudy Soudnímu dvoru (rozsudek Worten, C-342/12, EU:C:2013:355, bod 30 a citovaná judikatura).
- 33 I když se tedy položené otázky po formální stránce vztahují především k výkladu článku 20 nařízení č. 1896/2006, nebrání taková skutečnost Soudnímu dvoru, aby poskytl všechny prvky výkladu unijního práva, které mohou být k rozhodnutí věci v původních řízeních užitečné. V tomto ohledu přísluší Soudnímu dvoru, aby ze všech poznatků předložených vnitrostátním soudem, zejména pak z odůvodnění předkládacích rozhodnutí, vytěžil ty prvky unijního práva, které je s přihlédnutím k předmětu sporů třeba vyložit (rozsudek Worten, EU:C:2013:355, bod 31 a citovaná judikatura).
- 34 V projednávané věci ze spisů předložených Soudnímu dvoru vyplývá, že předkládající soud za okolností věci v původních řízeních nevyklučuje uplatnění řízení o odporu podle článků 16 a 17 nařízení č. 1896/2006. Kromě toho řecká a italská vláda mají za to, že tato ustanovení jsou za okolností věci v původních řízeních jedinými použitelnými ustanoveními.

- 35 V rámci věci v původních řízeních je relevantní i výklad článků 18 a 19 tohoto nařízení, neboť předkládající soud prohlásil evropské platební rozkazy za vykonatelné.
- 36 Za těchto podmínek je k podání užitečné odpovědi předkládajícímu soudu třeba přeformulovat první otázku tak, že se v podstatě týká toho, zda musí být nařízení č. 1896/2006 vykládáno v tom smyslu, že se řízení upravená v člancích 16 až 20 tohoto nařízení uplatní v případě, že se ukáže, že platební rozkaz nebyl doručen způsobem, který splňuje minimální normy stanovené v člancích 13 až 15 uvedeného nařízení.
- 37 V tomto ohledu je třeba předeslat, že z čl. 12 odst. 5 a článků 13 až 15 nařízení č. 1896/2006 vyplývá, že každý rozkaz, na který se vztahuje toto nařízení, musí být doručen v souladu s minimálními normami stanovenými tímto nařízením některým ze způsobů popsaných ve zmíněných člancích 13 až 15. Jak uvedl generální advokát v bodech 36 až 41 stanoviska, v případě nesplnění těchto minimálních norem by byla narušena rovnováha mezi cíli rychlosti a účinnosti sledovanými nařízením č. 1896/2006 na straně jedné a dodržením práva na obhajobu na straně druhé.
- 38 Pokud jde zaprvé o případné uplatnění řízení o odporu podle článků 16 a 17 nařízení č. 1896/2006, je třeba uvést, že podle bodu 24 odůvodnění uvedeného nařízení je odpor řádným procesním prostředkem, kterým se ukončuje řízení o evropském platebním rozkazu a vede k automatickému převedení věci do běžného občanského soudního řízení.
- 39 Jakmile jsou totiž nároky vedoucí k vydání evropského platebního rozkazu prostřednictvím odporu popřeny, zvláštní řízení upravené nařízením č. 1896/2006 se již neuplatní, neboť podle čl. 1 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení má toto řízení za cíl pouze „zjednodušit a urychlit soudní řízení týkající se nesporných peněžních nároků v přeshraničních případech a snížit náklady na ně“.
- 40 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle článku 16 nařízení č. 1896/2006 může žalovaný podat proti evropskému platebnímu rozkazu odpor u soudu původu za použití vzorového formuláře F, který obdrží spolu se vzorovým formulářem E obsahujícím rozkaz. Odpor musí být podán do 30 dnů od doručení rozkazu.
- 41 Pokud však evropský platební rozkaz není doručen způsobem, který splňuje minimální normy stanovené v člancích 13 až 15 nařízení č. 1896/2006, žalovaný neobdrží formuláře uvedené v bodě 40 tohoto rozsudku, a není tudíž řádně informován o existenci vůči němu vydaného evropského platebního rozkazu ani o důvodech vedoucích k jeho vydání. V takovém případě nemá žalovaný nutně veškeré užitečné informace, které by mu umožnily se rozhodnout, zda proti tomuto rozkazu podá, či nepodá odpor.
- 42 Takováto situace nemůže být v souladu s právem na obhajobu, takže uplatnění řízení o odporu podle článků 16 a 17 nařízení č. 1896/2006 nemůže za takových okolností, jako jsou okolnosti v původních řízeních, přicházet v úvahu.
- 43 Zadruhé je třeba uvést, že v případě absence doručení v souladu s minimálními normami stanovenými v člancích 13 až 15 nařízení č. 1896/2006 nezačne lhůta k podání odporu uvedená v čl. 16 odst. 2 tohoto nařízení běžet, takže platnost řízení závislých na uplynutí této lhůty, jako např. prohlášení vykonatelnosti podle článku 18 uvedeného nařízení nebo žádost o přezkum podle článku 20 tohoto nařízení, je i navzdory jejich zahájení zpochybněna.
- 44 Pokud jde konkrétně o přezkumné řízení, je třeba připomenout, že k tomuto řízení dojde, jak to uvádí samotný nadpis článku 20 nařízení č. 1896/2006, pouze „ve výjimečných případech“, které jsou taxativně vymezeny v tomto článku, přičemž absence doručení mezi tyto výjimečné případy nepatří.

- 45 V každém případě je třeba připomenout, že podle článku 26 nařízení č. 1896/2006 se veškeré procesní otázky, jež nejsou konkrétně upraveny tímto nařízením, „řídí vnitrostátním právem“, takže v takovémto případě je obdobné uplatnění uvedeného nařízení vyloučeno.
- 46 V projednávaném případě nařízení č. 1896/2006 neupravuje případné opravné prostředky, které by měl žalovaný v případě, že se ukáže až po prohlášení evropského platebního rozkazu za vykonatelný, že tento rozkaz nebyl doručen způsobem, který splňuje minimální normy stanovené v člancích 13 až 15 tohoto nařízení.
- 47 Z toho plyne, že v takovém případě se podle článku 26 nařízení č. 1896/2006 tyto procesní otázky nadále řídí vnitrostátním právem.
- 48 V každém případě je třeba zdůraznit, že jak vyplývá z bodu 43 tohoto rozsudku, nebyl-li evropský platební rozkaz doručen způsobem, který splňuje minimální normy stanovené v člancích 13 až 15 nařízení č. 1896/2006, nelze ve vztahu k němu uplatnit řízení o prohlášení vykonatelnosti podle článku 18 uvedeného nařízení. Z toho vyplývá, že prohlášení takového platebního rozkazu za vykonatelný musí být považováno za neplatné.
- 49 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je na první otázku třeba odpovědět tak, že nařízení č. 1896/2006 musí být vykládáno v tom smyslu, že se řízení upravená v člancích 16 až 20 tohoto nařízení neuplatní, jestliže se ukáže, že evropský platební rozkaz nebyl doručen způsobem, který splňuje minimální normy stanovené v člancích 13 až 15 uvedeného nařízení. Vyjde-li takováto vada najevo až po prohlášení evropského platebního rozkazu za vykonatelný, žalovaný musí mít možnost namítnout tuto vadu, která v případě, že je náležitě prokázána, musí vést k neplatnosti tohoto prohlášení vykonatelnosti.

Ke druhé a třetí otázce

- 50 S ohledem na odpověď na první otázku není namístě odpovídat na druhou a třetí položenou otázku.

K nákladům řízení

- 51 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 ze dne 12. prosince 2006, kterým se zavádí řízení o evropském platebním rozkazu, musí být vykládáno v tom smyslu, že se řízení upravená v člancích 16 až 20 tohoto nařízení neuplatní, jestliže se ukáže, že evropský platební rozkaz nebyl doručen způsobem, který splňuje minimální normy stanovené v člancích 13 až 15 uvedeného nařízení.

Vyjde-li takováto vada najevo až po prohlášení evropského platebního rozkazu za vykonatelný, žalovaný musí mít možnost namítnout tuto vadu, která v případě, že je náležitě prokázána, musí vést k neplatnosti tohoto prohlášení vykonatelnosti.

Podpisy.